

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 49.772/3

VAN 31 MEI 2011

VAN DE AFDELING WETGEVING

VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 27 mei 2011 door de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur verzocht haar, binnen een termijn van vijf werkdagen, van advies te dienen over een ontwerp van ministerieel besluit “houdende de rapportering van gegevens die nodig zijn voor de berekening van de kosteloze toewijzing van emissierechten voor de handelsperiode 2013-2020”, heeft het volgende advies gegeven:

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd door het feit:

“dat het besluit van de Commissie van 27 april 2011 tot vaststelling van een voor de hele Unie geldende overgangsregeling voor de geharmoniseerde kosteloze toewijzing van emissierechten overeenkomstig artikel 10bis van richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad pas op 17 mei 2011 gepubliceerd werd in het Publicatieblad. Voorliggend ontwerp van ministerieel besluit is gebaseerd op vermeld besluit van de Commissie. Het in Bijlage VI bij het ontwerp van ministerieel besluit toegevoegd sjabloon is pas op 24 mei 2011 definitief vastgesteld door de Commissie. Bovendien dienen de exploitanten van de installaties die in aanmerking komen voor een kosteloze toewijzing van emissierechten de gegevens te rapporteren tegen 15 juni 2011. Dit is noodzakelijk, aangezien elke lidstaat tegen uiterlijk 30 september 2011 de lijst met installaties op zijn grondgebied en alle kosteloze toewijzingen aan deze installatie aan de Commissie dient te verstrekken”.

*

* *

2. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

3. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit strekt ertoe de “wijze van” rapportering van de gegevens die nodig zijn voor de berekening van de kosteloze toewijzing van emissierechten voor de handelsperiode 2013-2020 te bepalen.

Het ontwerp is gebaseerd op besluit 2011/278/EU van de Commissie van 27 april 2011 tot vaststelling van een voor de hele Unie geldende overgangsregeling voor de

geharmoniseerde kosteloze toewijzing van emissierechten overeenkomstig artikel 10*bis* van richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad.

4. De rechtsgrond voor het ontworpen besluit wordt geboden door artikel 7/2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2007 inzake verhandelbare emissierechten voor broeikasgassen. Dat artikel vindt op zijn beurt rechtsgrond in artikel 9.1.1, § 4, van het Energiedecreet van 8 mei 2009.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5. Het eerste lid van de aanhef dient te worden weggelaten. Artikel 7/2 van het voornoemde besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2007 biedt immers voldoende rechtsgrond voor het ontworpen besluit, zodat geen beroep dient te worden gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid welke de Vlaamse Regering ontleent aan artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

6. Het huidige derde lid van de aanhef dient te worden weggelaten. Het aldaar vermelde besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 biedt immers geen rechtsgrond voor het ontworpen besluit.

7. De verwijzing, in het huidige vijfde lid van de aanhef, naar het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2009 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, dient te worden weggelaten. De Vlaamse minister bevoegd voor leefmilieu put zijn bevoegdheid om het ontworpen besluit te nemen immers rechtstreeks uit artikel 7/2 van het voornoemde besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2007. Bovendien bepaalt artikel 7, 1°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2009 dat de in artikel 6 van datzelfde besluit bedoelde delegatie niet geldt voor het nemen van reglementaire besluiten.

8. In het huidige zesde lid van de aanhef (dat het vierde lid dient te worden) dient te worden verwezen naar artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, in plaats van naar artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van die wetten.

Bovendien moet een nieuw (derde) lid worden ingevoegd waarin, gelet op artikel 84, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de motivering van de spoedeisendheid zoals die voorkomt in de adviesaanvraag wordt weergegeven.

Artikel 2

9. In artikel 2, 8°, van het ontwerp wordt het begrip “warmtemeter” omschreven, waarbij wordt verwezen naar “bijlage MI-004 van Richtlijn 2004/22/EG van het Europees Parlement en de Raad”.

Er dient met betrekking tot die bepaling te worden opgemerkt dat de techniek van “regeling door verwijzing” naar voorschriften van richtlijnen om wetgevingstechnische redenen ontoelaatbaar is.

Uit de kenmerken van een EU-richtlijn volgt immers dat in principe niet de richtlijn zelf, maar de voorschriften van intern recht die de bepalingen ervan in de interne rechtsorde omzetten, in die rechtsorde van toepassing zullen zijn.

Bijgevolg dient de verwijzing naar de voornoemde richtlijn te worden vervangen door een verwijzing naar de internrechtelijke voorschriften waarmee die richtlijn in het interne recht werd omgezet. Mocht die richtlijn nog niet volledig zijn omgezet, dan dienen de bedoelde voorschriften ervan in het ontwerp zelf te worden omgezet.

Deze opmerking kan, *mutatis mutandis*, worden herhaald voor de artikelen 2, 5°, en 5, § 3, en voor de bijlagen bij het ontwerp waarin wordt verwezen naar een “EU-regeling”.

Bijlagen

10. In sommige bijlagen die bij het ontwerp zijn gevoegd, wordt geregeld verwezen naar een andere bijlage bij dit ontwerp, maar deze verwijzingen zijn echter niet altijd correct. Zo

dient bijvoorbeeld in onderdeel 1 van bijlage V telkens te worden verwezen naar bijlage III in plaats van naar bijlage I of naar bijlage II en in onderdeel 2 van bijlage V te worden verwezen naar bijlage II in plaats van naar bijlage I.

De stellers van het ontwerp dienen de bijlagen op dit punt aan een nieuw onderzoek te onderwerpen.

11. In de bijlagen VI en VII ontbreken de sjablonen en de tekst. De correcte bijlagen die door de gemachtigde achteraf aan de Raad van State zijn bezorgd, dienen aan het ontwerp te worden toegevoegd.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. SMETS,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN,	
	J. VAN NIEUWENHOVE,	staatsraden,
	H. COUSY,	assessoren van de
	J. VELAERS,	afdeling Wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. K. BAMS, auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

A.-M. GOOSSENS

J. SMETS